

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

احمد بخردطبع

۲۱ نومبر ۲۰۱۷

مبارزه اعتصابی و اعتراضی کارگران مستقل مطبوعاتی در پاریس چرا هشت نومبر، پاریس و حومه آن فاقد مطبوعات گردید

کار و معیشت برای کیوسک داران که کارگران مستقل مطبوعاتی فرانسه محسوب می شوند، بسی دشوار و طاقت فرسا می باشد زیرا از یک طرف بین ۷۰ تا ۱۰۰ ساعت در هفته به کار مشغول اند و از طرف دیگر به وسیله صاحبان مطبوعات تحت فشار همه جانبه مادی و معنوی قرار دارند. زمانی که حقوق کیوسک داران مطبوعاتی مطابق با ساعات کارشان محاسبه می شود، حداکثر ۳ یورو در ساعت به آنان تعلق می گیرد. آنها ساعات طولانی کار روزانه را در کیوسکی که اندازه آن ۲ متر در ۱.۵ متر است می گذرانند که فاقد دستشویی و توالت است. بنابراین از نظر بهداشتی توجهی بدان نمی گردد. توزیع کننده مطبوعات فرانسه "پرستالیس" نام دارد و مرکز بسیار وسیعی است که مسوولان بعضی از بخش های آن، درآمد بادآورده ای از جیب کیوسک داران کسب می کنند و در یک کلام به تقلب های مالی و کلاهبرداری مشغول اند.

مجلات و روزنامه هائی که از این مرکز فرستاده می شود تا تاریخ معینی مورد فروش قرار می گیرد، سپس باید به مرکز مذکور برگشت شود و اغلب در اینجاست که کمیت واقعی تقلیل می یابد و در اصل مقدار کاهش یافته به صورت پول و به مثابه درصد فروش که به کیوسک داران تعلق دارد با سرقت مالی به جیب آنان سرازیر می شود و زمانی که مقدار کاسته شده مطالبه می گردد، پرستالیس غالباً ترتیب اثر نمی دهد و به انواع مختلف مناسبات نا مشروع مطبوعاتی دامن می زند.

شهرداری پاریس، مالک همه کیوسک ها می باشد که مدت چند سالی است، مسوولیت اداره کیوسک ها را به عهده یک شرکت انحصاری که جزو بازار تبلیغات جهانی است و Jc Decaux نام دارد سپرده است. شرکت یاد شده انحصاری بخش مطبوعاتی خود را "مدیا کیوسک" نامگذاری کرده است. "مدیا کیوسک" نیز سازنده کیوسک های جدیدی است که قرار است از جنوری ۲۰۱۸ به صورت تدریجی جای کیوسک های قدیمی را بگیرد و ماکت آن را ارائه داده و در یک منطقه پاریس به نام "آلیزیا" به کار گرفته شده است. مدیا کیوسک از یکسال قبل به تبلیغ کیوسک مدرن می پردازد در صورتی که کیوسک های جدید نیز فاقد آب و نیازهای بهداشتی است و در یک کلام از مدرن بودن بی بهره است. شهرداری پاریس هر ساله مبلغ ۱۰ میلیون یورو بابت تبلیغات در وبترین های کیوسک مطبوعاتی سود باد آورده ای را

به صندوق خود واریز می نماید و برای برقراری المپیک پاریس و فقط رفتن به "لیما" یک میلیون و پانصد هزار یورو هزینه پرداخت می کند ولی برای بهبودی کیوسک ها، کوچکترین گامی بر نمی دارد.

مدیا کیوسک، فرزند مطبوعاتی Jc Decaux، در سال ۲۰۱۶ در رابطه با کیوسک ها ۴ میلیون و ۹۰۰ هزار یورو سود خالص کسب کرده است. در چنین شرایطی کارگران مستقل مطبوعاتی پاریس *travailleurs indépendants* (و نیز تمام فرانسه)، به مثابه "بردگان مدرن" در خدمت صاحبان و اربابان مطبوعاتی قرار دارند و از این نظر است برای بهبودی وضعیت معیشتی خویش به اعتراض روی آورده اند.

در پاریس و حومه آن ۷۳۲ کیوسک مطبوعاتی فعالیت دارند و برای سازماندهی اعتصاب و اعتراض در مجموعه یاد شده، کار بسیار دشواری پیش رو قرار می گیرد، زیرا سه سندیکا برای کیوسک داران موجود است که به دلایلی همکاری ها را با مشکلات روبه رو می سازد. سندیکای "اس. ان. ال. پ" یکی از قدیمی ترین سندیکاهای مطبوعاتی است و بیشترین همکاران ما بدان تعلق دارند. ولی این سندیکا اغلب در سازش با اربابان مطبوعاتی عمل می نماید. سندیکای دوم نیز همانند اولی، حتی بیشتر از آن فاقد ابتکار می باشد. سندیکای سوم به نام "اس. د. ک" کمتر از پنج سال است که تأسیس شده و دلیل ایجاد آن به خاطر سازشکاری های دو سندیکای دیگر بود و اعضایش کمتر از سندیکای "اس. ان. ال. پ" می باشد.

برای سازماندهی اعتصاب و اعتراض، سندیکای "اس. د. ک" با دو سندیکای دیگر ارتباط برقرار نمود ولی آنها به بهانه های واهی و بر مبنای سیاست سازشکارانه از مبارزه سرباز زدند. بنابراین سندیکای "اس. د. ک" به تنهایی سازماندهی و بسیج کیوسک داران را به عهده گرفت و یک هفته از تاریخ ششم تا ۱۲ نوامبر را، هفته اعتصاب و اعتراض اعلام نمود. مطالبات اساسی ما عبارتند از:

- ۱- افزایش ۷ درصد در رابطه با کسب کمیسیون ها که سطح آن را در مجموع به ۳۰ درصد می رساند.
 - ۲- توقف کامل بر مبنای تقلیل اعتبار نامشروع از حساب کیوسک داران
 - ۳- توقف از ارسال مطبوعات اضافی به کیوسک ها. زیرا هفتاد درصد از آنها، خارج از هماهنگی ضروری کیوسک ها می باشند.
 - ۴- ایجاد وسایل بهداشتی در داخل کیوسک ها (روشنی و توالت).
 - ۵- انصراف از سازندگی کیوسک های جدید و طراحی دوباره مطابق با نیاز های اولیه مطبوعاتی - بهداشتی.
- در اولین روز یعنی دوشنبه ششم نوامبر در منطقه "سن ژرمن دویره" تظاهرات خود را برگزار نمودیم و حدود ۱۰۰ نفر در آن شرکت نمودند. رسانه ها، رادیوها و نیز تلویزیون های معتبر در تظاهرات ما حضور داشتند و مصاحبه و گفت و گوهای وسیعی صورت گرفت. در مصاف بعدی، حرکت اعتراضی ویژه ای پیش روی ما قرار داشت و آن جلوگیری از توزیع و پخش مطبوعات و همه روزنامه های مختلف فرانسه و نیز خارجی در روز چهارشنبه هشتم نوامبر در پاریس و حومه و حتی شهرهای اطراف آن بود. روشن است که این سازماندهی می باید با رعایت کامل مسائل حفاظتی صورت گیرد و به شکل عام و علنی طرح نگردد، زیرا می تواند احتمالان جنبه امنیتی مبارزه را مخدوش و تخریب کند. پیشنهاد تقریباً با ۳۰ نفر از همکاران مطبوعاتی در میان گذاشته می شود که ۱۴ نفر می پذیرند و بقیه با اعلام حمایت ولی به عملی ساختن آکسیون خوشبین نمی شوند، زیرا مطرح می ساختند به دلیل تروریسم اسلام داعشی، نوعی حکومت نظامی خاصی در فرانسه حاکم است و عملیات یاد شده از آنجا که مخفیانه و بدون مجوز قانونی برگزار می گردد، به احتمال زیاد به نتیجه مطلوب نخواهد رسید و به دستگیری ما منجر خواهد شد که روحیه مبارزاتی در چارچوب کسب مطالبات را در سطح وسیعی از همکاران پائین خواهد آورد. ولی برای ما طرح این گونه مسائل از

اساس بی پایه بود، چرا که مبارزه در رابطه با مطالبات نیز در اشکال مختلفی تبارز می یابد و اگر شکلی از مبارزه در چارچوب قانون بورژوازی نباشد، نباید سد و حایلی در پیشبرد اهداف ایجاد کند و نیز در مواقع ضروری باید خود را برای پرداخت هزینه آن، آماده نمود و در برابر هر کنشی، واکنشی خواهد بود. به ویژه قبل از آغاز هفته اعتصاب و اعتراض، در بسیاری از کیوسک های مطبوعاتی در رابطه با طرح مطالبات ما از مردم پاریس امضای حمایتی در خواست می کردیم که با استقبال بی نظیر آنها روبه رو شدیم.

با نقشه قبلی ۱۴ همکار مطبوعاتی در آغاز چهارشنبه هشتم نومبر، رأس ساعت ۲۴ ساختمان عظیم توزیع مطبوعات فرانسه را که "پرستالیس" نام دارد، از صحن بیرونی آن به کنترل گرفتند (در این منطقه خانه های مسکونی موجود نیست). باید اضافه نمایم که ۵ نفر دیگر در جمع ما حضور داشتند که جزو همکار مطبوعاتی محسوب نمی شدند، بلکه در چارچوب همبستگی، از قبل و آگاهانه ما را مورد حمایت قرار داده بودند. بنابراین ۱۹ نفر در اکسیون حضور داشتند. پرستالیس ۵ دروازه ورودی و خروجی دارد که تمام آنها را در کنترل گرفتیم. در این میان کارگران شیفت نیمه شب پرستالیس از سندیکای "ت ژ ت" از ما حمایت کردند و با اعزام نمایندگان خود مستقیماً به ما اعلام نمودند. آنها حتی توصیه های لازم را در چارچوب کنترل هر چه بیشتر و دقیق تر آن، به ما می دادند و در این زمینه با ما همکاری داشتند. کارگران بخش کتاب پرستالیس (که با بخش مجلات و روزنامه ها تفاوت دارد)، نیز پشتیبان ما بودند فقط از ما خواستند که اتومبیل های حامل کتاب را اجازه دهیم تا خارج شوند و ما با کنترل درونی اینگونه اتومبیل ها (که فقط حامل کتاب باشند و نه بسته های مجلات و روزنامه ها) به آنها اجازه خروج می دادیم. سرمای شدیدی در محیط باز ساختمان بیرونی پرستالیس جریان داشت و ما با روشن نمودن آتش های هیزمی هم خود را گرم نموده و هم غذا برای خود آماده می ساختیم (در این زمینه همه پیش بینی های لازم از قبل انجام شده بود). کارگران پرستالیس نیز ما را با قهوه و نوشابه پذیرایی می کردند. وقتی اخبار بلوک و مسدود نمودن مجلات و روزنامه ها به وسیله گروهی از کیوسک داران مطبوعاتی از طریق رادیو ها اعلام می شود، از ساعت شش صبح خبرنگاران رسانه ها به محل می آیند و اخبار را به صورت زنده از رادیو و تلویزیون منعکس می سازند و عملیات ما پوشش وسیع رسانه ئی به خود می گیرد.

ساعت ۱۰ صبح مدیریت پرستالیس سه نماینده از طرف ما را می پذیرد و به مدت بیش از یکساعت گفت و گو و مذاکره صورت می گیرد. ما در ساعت ۱۲.۳۰ محل پرستالیس را ترک نمودیم و در این روز تمام کیوسک ها و محل های مطبوعاتی فاقد مجلات و روزنامه ها می گردند و مردم پاریس و حومه و شهرهای نزدیک نیز بدون مطبوعات صبحگاهی بودند.

روز پنجشنبه ۹ نومبر از ساعت ۱۴ تظاهراتی در یک منطقه پاریس از طرف ما صورت می گیرد که نزدیک به ۱۰۰ همکار مطبوعاتی در آن شرکت می نمایند. روز بعد نماینده شهرداری پاریس در مورد کیوسک های جدید با ما به مذاکره می نشیند و گفتمان با "مدیا کیوسک" را در برنامه شهرداری قرار می دهد (لازم به تذکر است که ما هیچ گونه بحث های شفاهی را معتبر نمی شماریم، بلکه به عکس باید مکتوب شده و با مهر و امضاء صورت گیرند).

پس از پایان عملیات تمام رسانه ها اعم از روزنامه و مجلات اخبار وسیعی در مورد اکسیون جلوگیری از توزیع مطبوعات (بلوکاژ مطبوعات) انتشار دادند و بسیاری از این رسانه ها در دفاع و حمایت از ما قلم زدند. به عنوان نمونه مجله هفتگی "ماریان" در شماره ۱۰۷۸ (از ۱۰ تا ۱۶ نومبر)، پس از توزیع از شرایط دشوار کار ما، اضافه نمود که مجله ماریان هرگز بدون کیوسک داران مطبوعاتی قادر نبود جشن بیستمین سالگرد فعالیت خود را برگزار نماید.

ملاحظه ای از یک تجربه:

برجستگی قاطعانه عملیات ما، بار دیگر ثابت نمود که اگر اکسیونی هدفمند سازماندهی شود می تواند عملی گردد و نقاط عطف مذاکرات در چارچوب مطالبات را آماده سازد. احتمال دارد که موفقیت و دسترسی به خواسته هایمان سریع نباشد و در چنین حالتی مبارزه تداوم خواهد داشت. ما در جامعه ای زندگی می کنیم که تبعیض به صورت عریان و آشکار بیداد می کند و قوانین نظام سرمایه داری نه می خواهد و نه می تواند در برابر فاصله طبقاتی، تبعیض و بی عدالتی ایستادگی نماید، بنابراین زمانی که مسیر مبارزاتی را مشخص می سازیم و آن را با پروژه ای هدفمند به جلو سوق می دهیم، اشکال مبارزاتی نه از زاویه تصورات و تفسیرات ذهنی، بلکه بر اساس ضرورت و بر پایه پاسخگویی به اصول و هدف غائی مبارزه قرار گرفته و مستقیماً در خدمت بدان برجسته می شود و اگر مبارزه اقتصادی و مطالباتی را به سطح سیاسی آن تشبیه نمائیم، باید اذعان داشت که فقط سازشکاران و کسانی که از دشواری مبارزه قاطعانه شانه خالی می نمایند، اشکال به اصطلاح مبارزاتی خود را همواره بر مبنای قوانین استثماری نظام سرمایه داری انتخاب می کنند و در یک کلام در برابر آن زانو می زنند. بنابراین مبارزه در جامعه استثماری نظام سرمایه داری اشکال متفاوتی به خود می گیرد، می تواند قانونی باشد و یا به صورت غیر قانونی تجلی یابد. در اینجا شیوه و راهکارها در مسیر تحلیل مشخص از شرایط مشخص تدقیق و به خدمت گرفته می شوند. در نتیجه تعدادی از همکاران مطبوعاتی، در رابطه با اکسیون "بلوکاژ" با همه صداقت شان، اشتباه می کردند. آنان پس از برگزاری عملیات به اشتباه خود اعتراف نمودند.

مبارزه ما در صورت تعلل در مطالبات ادامه خواهد داشت. اولین واکنش، استعفاى اجباری مدیر کل "پرستالیس" است که طبق پیش بینی در تاریخ ۲۱ نومبر از مقام خود مستعفی خواهد شد و این موفقیت بسیار کوچکی برای ما محسوب می شود.